

CJUE: Regulamentul UE nu impune ca o persoana sa dispuna de un statut specific pentru a avea dreptul la prestatii familiale

Dreptul Uniunii nu impune ca o persoana sa desfasoare o activitate salariată într-un stat membru pentru a beneficia pe teritoriul acestui stat de prestatii familiale pentru copiii sai cu resedinta în alt stat membru, se arata într-un comunicat de presa dat publicitatii joi de Curtea de Justitie a Uniunii Europene (CJUE) cu privire la hotărârea în cauza: C-322/17 Eugen Bogatu/Ministerul pentru Protectie Sociala din Irlanda.

În plus, se precizeaza în comunicat, acest drept la prestatii familiale nu este limitat la cazul în care solicitantul a obtinut în prealabil o prestatie cu caracter contributiv.

În ianuarie 2009, Eugen Bogatu, resortisant român cu resedinta în Irlanda din anul 2003, a solicitat autoritatilor irlandeze sa beneficieze de prestatii familiale pentru cei doi copii ai sai care au resedinta în România. Eugen Bogatu a desfasurat o activitate salariată în Irlanda în perioada 2003 - 2009. Dupa pierderea locului de munca în 2009, a primit o prestatie de somaj cu caracter contributiv (2009-2010), urmata de o prestatie de somaj cu caracter necontributiv (aprilie 2010-ianuarie 2013) si, în sfârșit, o prestatie de boala (2013-2015).

Autoritatile irlandeze l-au informat cu privire la decizia de a admite cererea sa de prestatii familiale, cu exceptia perioadei cuprinse între aprilie 2010 si ianuarie 2013. Acest refuz se baza pe faptul ca, în opinia lor, solicitantul nu îndeplinea, în perioada respectiva, niciuna dintre conditiile care dau dreptul la prestatii familiale pentru copiii sai care au resedinta în România, întrucât nu a desfasurat o activitate salariată în Irlanda sau nu a primit o prestatie cu caracter contributiv în aceasta tara. Eugen Bogatu a contestat aceasta decizie sustinând ca autoritatile irlandeze s-au întemeiat pe o interpretare eronata a dreptului Uniunii.

În hotărârea pronuntata joi, CJUE constata ca Regulamentul privind coordonarea sistemelor de securitate sociala enunta ca o persoana are dreptul la prestatii familiale în conformitate cu legislatia statului membru competent, inclusiv pentru membrii familiei sale care au resedinta în alt stat membru, ca si cum acestia ar avea resedinta în primul stat membru. Prin urmare, acesta nu impune ca o astfel de persoana sa dispuna de un statut specific, si în particular de cel de lucrator salariat, pentru a avea dreptul la prestatii familiale.

Curtea mai arata ca prestatiile familiale pentru copii care au resedinta în alt stat membru pot fi datorate pe mai multe temeiuri, nu doar pe temeiul unei activitati salariate. Totodata, aceasta subliniaza ca regulamentul este fructul unei evolutii legislative care reflecta vointa legiuitorului Uniunii de a extinde dreptul la prestatii familiale si la alte categorii, pe lângă cea a lucratorilor salariati. Se constata astfel ca regulamentul nu conditioneaza dreptul de a obtine prestatii familiale pentru copii care au resedinta în alt stat membru de primirea de catre solicitant a unor

prestatii în numerar ca urmare sau ca o consecinta a unei activitati salariate.